

# Thư cho Bạn -Mùa Quốc Hận 2016

Phượng Võ

Bạn thân mến,

Hằng năm, vào mùa Quốc Hận 30/4, bạn, tôi và rất nhiều người Việt hải ngoại lại bồn chồn, thao thức không yên khi những kỷ niệm, những vết thương lòng không phai, cùng nỗi niềm cay đắng, ngậm ngùi cho quê hương đầy oan nghiệt lại lũ lượt trôi tràn, trở về trong tâm tưởng...

Bạn có nêu ra, và tôi đồng ý rằng trên thế giới hiện có rất nhiều cộng đồng, đoàn thể Việt Nam đã được thành hình, duy trì, liên kết, không ngoài mục đích giương cao ngọn cờ chính nghĩa. Chúng ta đồng lòng gióng lên tiếng nói của một dân tộc bất khuất, kiên cường, với tình yêu nước nồng nàn, mà sau 1975, đã phải đổi đời, với từng đoàn người lũ lượt ra đi, trong tan tác thương đau, trong uất ức nghẹn ngào, bất chấp mọi hiểm nguy trên đường tìm tự do. Bạn hỏi: *“chúng ta đã làm gì, và cần nhấn mạnh điểm nào để giải thích cho con em, nhất là có được sự cảm thông của chúng, về quãng đời lưu vong này?”*

Bạn ạ, cái chứng minh hùng hồn nhất của sự sáng suốt trong việc kiên quyết ra đi, sẵn sàng chấp nhận bao gian truân, mất mát, cùng những áp lực, những chua xót ê chề khi phải tìm lại hướng đi, tìm lại chính mình trong xã hội mới không phải chỉ ở những thành tựu vượt bậc về mọi mặt của cộng đồng người Việt hải ngoại, mà là sự bảo tồn, phát huy tinh thần dân tộc, ý chí quật cường của nòi giống Tiên Rồng, nhất là sự tiếp tay, tiếp bước bởi những thế hệ trẻ được sinh trưởng trong các xã hội tự do, khắp nơi trên thế giới. Trên hết, bạn thấy không: tình người trong sáng, chân thật, bao la của thế hệ trẻ Việt Nam tại hải ngoại đã được có dịp đâm chồi, nảy lộc trên những đất nước tạm dung.

Giới trẻ bên đây đã có sự so sánh, chọn lựa rõ ràng trong nếp sống tự do, với tình người sâu sắc, với nghĩa nặng ơn dày của các đảng sinh thành, cùng khả năng suy nghĩ độc lập, khai phóng. Các cháu tỏ tình thương yêu kính trọng đến chúng ta không vì những giáo điều, luật lệ, hình thức gò bó, nhét nhồi, mà là vì chúng hiểu và nhận ra được sự thương yêu vô bờ bến, cùng những hy sinh, mất mát cha mẹ đã phải gánh chịu, cho sự thành công, thành nhân của chúng. Tình thương cha mẹ trên đời này ở đâu cũng có, nhưng trong một xã hội mà tình người chân thật, đằm thắm, được nâng cao, tôn trọng, thì lòng hiếu thảo ân cần, và lòng thương người bao la, không hẹp hòi, vị kỷ, với những nhận định sáng suốt, chân thành càng dễ dàng phát triển, thăng hoa.

Trên xứ sở tự do, cùng với hệ thống pháp lý được đặt ra để bảo vệ nhân quyền, nhân phẩm -tuy không hoàn hảo 100%- chúng ta có thể tin rằng hồn nước tình quê, qua bao niềm mơ ước, nhấn nhủ thiết tha -từ mẹ, từ cha, từ những kẻ đã vượt qua bao gian khổ- cũng sẽ một ngày lại bừng sống dậy. Tôi tin đó là chuyện hiển nhiên khi dòng máu Lạc Hồng còn chảy miên man, khi từng hơi thở, với lòng yêu nước không vơi của người Việt còn được ấp ủ, chuyển tiếp cho thế hệ tương lai trong bầu không khí tự do, trong lành.

Bạn thân mến,

Lá cờ vàng đối chúng ta đã và sẽ mãi là biểu tượng cho tự do, cho một xã hội nhân bản, với lý tưởng quốc gia chân chính. Và muốn giữ được niềm hãnh diện về màu cờ đó, bạn, tôi, tất cả chúng ta, cần thắp sáng tin yêu cho đám hậu sinh, bằng lời nói đi đôi với hành động. Chúng ta cần duy trì tinh thần bất khuất, chống sự tàn ác, bất công, gian tham, băng hoại của chế độ CSVN. Và vì thế, hôm nay đây, chúng ta sẽ không chấp nhận những những chính khách, những đạo luật, dự án, mưu đồ mang tính gian dối, bất công, đàn áp, thiếu tình người, không phải chỉ ở trong nước, mà còn ngay cả trên những nơi chúng ta đang cư ngụ.

Bạn ạ, con cháu của chúng ta cần có niềm hãnh diện là người Việt Nam bất khuất, can trường, không điều ngoa, xu thời, vô cảm, nhu nhược, bám theo bã lợi danh, sống vị kỷ, hời hợt, bất nhân, như những kẻ đang cầm quyền trong nước. Các cháu cần thấy là chúng ta đã ra đi vì lý tưởng tự do, vì tình người trong sáng, vì sự công bằng cho tất cả mọi người trong xã hội. Khi chúng ta sống ngay thẳng, làm gương cho con cháu, chúng ta đã và đang xây dựng niềm tin, sức mạnh tinh thần cho con cháu chúng ta, góp phần trong công cuộc dựng lại căn nhà Việt Nam, dù còn đang ở trên xứ người.

Xin bạn hãy cùng tôi tin rằng một ngày nào đó, khi sự sợ hãi không còn chiếm ngự đa số trái tim những người dân lành ở Việt Nam, và những hạt giống tinh thần chúng ta trân trọng gìn giữ, gieo trồng bao năm nay được truyền đạt, chuyển tiếp, hòa đồng với những kiến thức về mọi mặt được phát triển đó đây, tình yêu dân tộc sẽ lại bùng bùng sống dậy, quê xưa sẽ được hồi sinh...

Đây không phải là niềm mơ ước viễn vông, mà là điều tất nhiên, nếu mọi người trong cộng đồng chúng ta thành tâm, bền chí truyền đạt đến thế hệ mai sau niềm tin vào hồn nước thiêng liêng, bất diệt.

Những Quân, Dân, Cán, Chính VNCH đã từng trả nợ cho quê hương. Nhưng thế hệ chúng ta, khi đó còn trong tuổi ăn học, được thừa hưởng một nền văn hóa nhân bản, tự do, lại phải lìa xa quê hương sau năm 1975, chưa có dịp trực tiếp đáp đền ơn nhà, nợ nước. Nếu chúng ta bền lòng gửi gắm đến con cháu lý tưởng yêu nước, trong nhân bản, chân thành, và không ngừng bồi đắp, giữ gìn cho những thế hệ người Việt lưu vong trong tương lai không quên nguồn cội, có lẽ chúng ta sẽ vui được đi phần nào những xót xa, áy náy trong nỗi buồn vong quốc. Và tôi thật sự nghĩ điều đó có thể được xem là một trong những cách biểu lộ sự tưởng niệm, trân trọng tri ân, thiết tha, tích cực đến những người lính, những thuyền nhân đã hy sinh vì lý tưởng tự do, trước và sau ngày 30 tháng tư nghiệt ngã, có phải không hỡi bạn rất thân?

Xin được cùng bạn thấp lên ngọn nến tin yêu, để bớt thấy lẻ loi trong đêm dài, trong lúc chờ mong một ngày dân chủ, công bằng, ấm no với ánh bình minh sáng tươi, trong lành trên quê hương yêu dấu.

Minh Phượng  
Mùa Quốc Hận 2016